

بعراب عرب و هر طرف محقق شود بدانصوب نهضت نموده بدانچه مناسب وقت
وصلاح دولت باشد بعمل آورده و هرگاه حرکت موکب ظفر نشان لازم آید
حقیقت معروض گرداند که بدانچه لایق دولت باشد عمل شود و مشارالیه ز مین
خدمت بوسیله بعزم جانفشارانی در راه دین و دولت در کمال انبساط از خدمت اشرف
جدا شده روی برآه آورده و طبقات لشکر فوج فوج قشون با آراستگی و
پیراستگی مام متوجه شده بسیه‌سالار مذکور ملحق میشدند و نواب کامیاب خاقانی
با فوجی از ارکان دولت و ملتمنان رکاب اقدس سیما قورچی باشی و اعتمادالدوله
و سایر مقربان و مخصوصان محفل خلد آئین در بلده همدان قشلاق فرموده مترصد
لطایف غیبی بودند که آنچه مقدر الهی و مستور سر اپرده غیب باشد بعلوه گاه
ظهور آید و پیوسته با نسباط خاطر عاطر و انشطاً ضمیر منیر مهر تویر بنشاط
شکار و چوگان بازی و قیق اندازی مسرت بخش ضمیر انور بودند و زستان را
در آن بقعه بخوشدلی و کامیابی بیان رسانیدند

گفتار در آمدن خسرو پاشا و جنود رومیه شهر زور واژ آنجا بهمدان و در جزین و استیلا یافتن و کاری نساختن بعون دافع شر و فتن

مبادر ز دزم آزمای قام در میدان سخن سرائی و عرصه معز که آرائی دواشه
بدین عنوان طریق و نبرد مینماید که قبل ازین رقمزده کالک بیان گردیده که چون
سلطان روم وارکان دولت آل عثمان که همیشه همت قاصر باسترداد ملک عراق
عرب و بدست آوردن قلعه دارالسلام بغداد گماشته بودند واقعه ناگزیر حضرت
گیتی ستانی را فرصت عظیم شمرده خسرو پاشا وزیر اعظم را که از وزراء آن
سلسله بمنزید کیاست و کاردانی و افزونی دانش و استقامت رای و تدبیر امور

سپهبداری از افغان برو ترمیزیست سردار لشگر عثمانی کرد و با گروه انبوه از طایفه قاپو قلی یعنی غلامان در گاه و سپاهی او غلان و نیکچهی و امراء و حکام ممالک عثمانی از ثغور اسلام و حدود فرنگستان تا سرحد ولایات عجم و خزانه موافر و توپخانه ویراق غیر محصور بدین دیار فرستادند و از هر طرف میران سنجه و قبایل واکراد و عشاير و جمعی غفیر باو پیوسته جمیعتی عظیم در اردبیل سردار فراهم آمد که در هیچ زمان سرداران روم باين استعداد از ولایت روم باين مرذ و بوم نیامده بودند و امراء و پاشایان و بزرگان هر طبقه از طبقات جنود آل عثمان زیاده از دیگر سرداران سابق گردن بطور فرمانروائی او نهاده به چوجه از اشاره و فرمان او تجاوز نمیتوانستند نمود و او در میانه لشگر بغايت نافذ الامر و مستقل بود و چون از دیار بکر حرکت کرده بموصى رسید شهر زور را مقدمه فتح عراق عرب دانسته نخست عنان عزیمت بدآنصوب انعطاف داده توپخانه عظیمی که همراه داشت اکثر را در موصل گذاشت و جمعی را بطرف حله فرستاد که چون هنگام حصاد غله بود جسر حله را کشیده محال آنطرف نهر فرات را بعیظه تصرف درآورده آذوقه لشگر را در آنجا سرانجام داده منبر سازند که در هنگام محاصره قلعه بعد از عسکر دوم از مر آذوقه تنگی نکشیده و خود شهر زور آمد و رحل اقامت انداخت از اقتضاء قضا و حوادث خان احمد خان اردلان را که از خاصان حريم عزت و تربیت یافتگان این دولت و از سعادتمندان بارگاه قرب و منزلت است و حسب الفرمان گیتیستان فردوس مکان والی نافذ حکم طوایف اردلان است و آن ولایت را طولاً او عرضاً در تحت تصرف داشت در این وقت کوفته عارض او گشت و از حراسه ملک و ترددات مملکت داری بازماند و قبایل اردلان از آوازه لشگر روم و ناتوانی حاکم بهم برآمده احوال آن دیار از انتظام افتاد و چون میر مامون برادر او محل اعتماد نبود بمعنه آنکه مبادا ازاونسبت ببرادر غدری به ظهور آید اردکان دولت قاهره بودن خان احمد خان را در آن ملک صلاح ندیده

کس بطلب فرستاده او را بدرگاه معلی آوردند که اطیای موکب همایون بمعالجه
ومداوا پردازند و در قشلاق همدان در اردبیل ذفر نشان بود و میرمأمون کسان
معتمد نزد سردار فرستاده اظهار ایلی و انتقاد نموده و قبایل و عشایر اردلان
را نیز بالضروره قدم در دایره متابعت و متواعده نهاده در مقام خدمتکاری درآمدند
و خسرو پاشا تسخیر آنملک را مقدمه فتوحات عظیمه شمرده بما منت آنولایت
قلع آنجارا بدهست در آورده قلعه گل غیررا که حکومتگاه حکام و ولایه شهر
زود بوده خراب و ویرانی با آن راه یافته بود تعمیر نموده ذخیره ویراق قلعه داری
مرتب داشت و ایالت آن ولایت را بمصطفی پاشا تفویض نموده او را با جمعی
از هر طرف و طبقه جنود روم در آن آزاداشت و همچنین سایر قلاع مشهوره آن
ملک خوش قلعه پانگان را بتصرف در آورده مدتی در آن ولایت رحل اقامت
گشته میرمأمون و طوایف اردنان لوازم فرمان برداری بقدیم میرسانیدند و
زینل خان سپهسالار جوش رعد خوش قریباش که از درگاه والا بمقابلہ لشگر
روم مأمور گشته تاحدود شهر بان بغداد رفته در گیلانک نام معای قشلاق اختیار
کرده بود از استماع رفقن سردار بشهر زود و اقامت نمودن در آنولایت آگاه
گشته از آنجا عود نموده بماهی دشت آمد که سردار از شهر زور به رطرف متوجه
شود او نیز به تضایی وقت و صلاح دولت عمل نماید در خلال اینحال چنین معلوم
گشت تقی پاشا نام را که از شجاعان نامدار امراء روم است و در میانه سپاه بلند
آواز گی داشت با چند سردار دیگر و قرب ده هزار نفر از جنود رومیه مقدمه الجیش
گردانیده تا قلعه مریوان که منتهی ولایت شهر زور است فرستاد و آنگروه از
اردوی سردار جدا شده از دربند چقان که در میانه شهر زور و قلعه مریوان واقع
است و راهی است در نهایت صعوبت عبور نموده بلطفایف الحبل بقلعه مزبور که در
يد اقتدار طایفه اردنان بود راه یافته در حریم قلعه رحل اقامت انداختند و چون
مسکن و مقام خان احمد خان قصبه حسن آباد است که بعلگاه توابع همدان

پیوسته بمالحظه آنکه مهادا مخالفان دلیری کرده از مریوان پیشتر آمده بقلعه حسن آباد راه یابند از درگاه معلی قریب چهار پنج زار کس از سپاهی و تفنگچی جدا کرده بسر کرد گی جانی یک یساول صحبت شاملو بدآن صوب فرستادند که از آنراه باخبر باشند زینل خان سپهسالار نیز جمعی از عماکر منصوره را بسر کرد گی ولیخان ایمانلوی افسار بهمن خدمت تعیین نموده فرستاده بود وایشان از کیفیت و کمیت لشگر و بیش آمدن ایشان تا قلعه مریوان اطلاع یافته حقیقت را به سپهسالار اعلام نمودند که اگر صلاح دولت بوده باشد وازو رخصت یابند بعزم دستبرد برسر آنگروه روند وزینل خان که سرمست باده نخوت و غرور بود سررشه نمکن و وقاری که لازمه بزرگان و سرداران عظیم است از دست داده از تندی مزاج و استیلای نفس مغروف و بیتابی حرب و قتال که منتج انواع مفاسد است اردوی آغوش را در ماهی دشت گذاشته سپاهی با جنود موافور قزلباش ایلهغار نموده بعزم محاربه و مدافعت آن فتنه قلیل مسافت بعیده را در دوشبانه روزهای کرده بی تأمل و تدبیر و بی آنکه بر کیفیت جا و مناسبت مقام اطلاع یابد و مشخص شود که طریق محاربه در آنسوزمین بچه نحو و چه عنوان درخور است در روز جمهوری بیست و یکم شهر رمضان لشگر آراسته مغروف رانه و متھورانه بعزم جنک پیشرفت رومیان یکطرف خود را آب انداخته چنان شد که از بسیاری گل ولای ستور را در آنسوزمین های قلب مجال حرکت و توانائی تک و تاز نبود و طرف دیگر که اندک گشاد گی داشت خندق حفر نموده بتفنگچی و کماندار بسیار استحکام داده بودند زینل خان از بی خودی تھور و بیباکی که جهلا آنرا شجاعت مینامند و ارباب رای و تدبیر سفاحت میشمارند تیز عنانی کرده برسر آن گروه رفت و فیما بین جنود رومیه و قله قزلباش در سرخندقی حریقی صعب اتفاق افتاده موازی سیصد نفر بلکه بیشتر از سپاه مخالف بقتل رسیده جمعی از این طرف راه عدم پیمودند بالاخره رومیه مغلوب گشته از خندق گریزان شدند و خود را بدامن کوه پناه قلعه کشیدند و فوجی دیگر از افواج

قاهره بر سراردوی رومیه که از لشکر خالی شده بود رفته هر کس بدست افتاد
 از پایی درآمد و غازیان بجهت اخذ غنیمت بعیان خیمه‌ها درآمده بهب و غارت
 مشغول شدند و از طرفیکه آب انداخته بودند از بسیاری گل ولای که اسیها تاسینه
 فرو مپرفتند غازیان پیش نمیتوانستند رفت باز ایستادند رومیه چون مشاهده
 نمودند که عقب لشکر گسیخته شد از دامن کوه حریم قلعه که بعرضه جنک گاه
 مشرف بود غازیانرا به تفک گرفته چنان از آسیب گلوه تفک که از بلندی بر
 متال تگرگ بر سر غازیان میریخت متزلزل گردیدند که مجال دست و پا زدن
 نیافتد و گروهی از ایشان باردوی خود باز گشته درمیان خیمه‌ها با غازیان که
 با اخذ غنایم مشغول بودند دست و گوییان شدند غازیان قزلباش بتصور آنکه از
 جانب سردار مددو کومک بایشان رسیده بغايت مضطرب گشته مجال جمعیت يكجا
 و معاونت نیافته دست از غنایم باز داشته بتفاریق روی بیاز گشت آوردند
 سپهسالار در همان مکان که ایستاده بود ثبات قدم ورزیده فرود آمد و سایه‌انی
 بپای کرده در همانجا نشست و با مردم خشونت آغاز نهاده بعنک وجدال ترغیب
 و تحریص مینمود چنانکه چند کس را بتیز زد چون همه کس روی بیاز گشت
 آورده بود و جای نامناسب و سرزمین قلب و گل ولای مانع تردد ستوران بودو
 آن توقف ناهنجار موجب تضییع جوانان کار آمدنی میشد زینل خان دیگر توقف
 مصلحت ندیده بالضروره دست از محاربه کشیده خود را پس کشید و از اعیان
 سپاه و طبقات لشکر قزلباش بعضی از آمد و رفت و بعضی که درمیان اردو و خیمه
 ها درآمده پراکنده بودند در حین باز گشتن نابود گشته قرب یکهزار نفر بخدمت
 و قیاس راه عدم پیمودند شبی سلطان حاکم شوشتر و حسن سلطان حاکم
 قیانات و ولی ییک یوز باشی تکلو و یوسف ییک یوز باشی غلامان از زمره قشیلان
 بودند القصه بمختص غرور و تند مراجی و بی تدبیری زینل خان این واقعه دست داد
 بعد از این واقعه زینل خان توقف در آنجارا صلاح زدیده جمعی از جوانان کار

آمدنی را بحراست قلعه حسن آباد تعیین نموده خود باعmom سپاه از آنجا بر
خاسته از مقابل لشگر دوم یکسو نشست و سردار رومیه ازو قوع اینحالات دلیر تر
گشته از دربندی دیگر که در آن راه است عبور کرده بعلگاه همدان در آمد و این
مقدمه در بلده طیبه همدان بیایه سریو اعلی عرض شد و آمدن مخالفان به مواضع و
محال همدان موجب تزلزل خاطر و برهم خوردگی خلق آنديار شدوا زور و سپاه
بیشمار مخالف واستیلاع واقتدار چنین دشمنی قوی دولتخواهان ایندو دمان
قدس را تزلزل و اختلال در احوال پدید آمد عقا و مدبران کار دیده
در بحر تحریر و لجه اضطرار افتادند که آیا رفع این دشمن بعجه طریق توان کرد
که نقصان دهن و دولت نباشد و در امر مغاربه رو برو جنک سلطانی تأمل داشتند
و معجل مصلحت نمیدانستند جمعی از ارباب عقیدت و اخلاص که در حدوث و قایع
عظیمه صابر بوده لطایف غیبیه را که در دفع اعادی این خاندان ولايت نشان
بکریات مشاهده نموده بودند با اطمینان قلب و آرامیدگی خاطر منتظر لطایفه
غیبیه بودند که عنقریب شراره این شر از نسیم الطاف الهی افسرده گشته دفع
این حادثه باحسن و جوه تیسر یذیرد اما عامه خلائق و ساده دلان قوم که چشم برو
امر ظاهر دارند از تفرقه خاطر و پریشانی ضمیر خالی نبودند که آیا مآل حال
بعجه انجامد از رویای صادقه که درویشان و صلحاء واقعیا مشاهده مینمودند و آنچه
مهره تمجیم از طالع مسئله واوضاع فلکی و آثار کواكب استدلال میکردند و
تفالات که بكلام مجید حضرت الهی میشد صریح ادلات میکرد که لطف نامتناهی
در دفع اعادی این سلسله علیه شامل حال منتبهان ایندو دمان است و عنقریب
صولت و سطوت این گروه بامداد جنود غیبی دوفور لاریبی برو وجه احسن مندفع
می گردد اگر شمه از آن اشارات و آثار غریبی که بظهور میامد و هریک از آنها
از حصول مدعا خبر میداد نگاشته آید سخن بدرازی کشد از آنجله دو تفال که
عالیجناب صدر معظم مکرم میر رفیع الدین محمد الموسی الحسینی نموده بود هر

دو صریحاً مؤید این مدعای است و بالاخره مدلول آن به تهیه آمد در طی تحریر واقعه مرقوم می گردد

تعال اول بجهت استکشاف اهل بغداد و ملازمان در گاه که بحفظ و حراست قلعه مأمور و مشغول بودند بطريق معهود در اول صفحه یعنی این آیه کریمه بر آمده بود که لاتخض نجوت من القوم الظالمین و تفسیر این بر همکنان ظاهر است
 تعال دوم بجهت احوال رومیان که بچه انعامد و مآل حال ایشان با آن ملک چکونه خواهد بود این آیه بر آمده بود که فاخذ هم الطو فان و هم الظالمون فانجیناه و اصحاب السفينة و جعلناها آیة للعالمین و اصحاب سفينة در این مقام بمصداق حدیث صحیح مثل آدم کمثل سفینه نوح پیداست که حضرت اعلیٰ خاقانی ظل سبحانی است که ذریه طیبه اهل بیت و اتباع و اصحاب آن حضرت تند مجمل در خلال این احوال چون زمستان بانتها رسیده وقت قشلاق گذشت طبقه لشکر بهار با راستکی و پیراستکی تمام نمایان گشته با جنود ریاحین واژه از قدم بربساط جهان آرائی نهاد یقیه حالات که فیما بین جنود رومیه و سپاه حضرت پناه قزلباش بوقوع پیوست انشاء الله تعالیٰ در طی وقایع سال نو مرقوم کاک سعادت پر تو خواهد شد

وقایع سال فیروزی مآل یونت ئیل ترکی مطابق سنه اربعین والف که بمبارکی و فرخندگی در

غایت مسیرت و شادمانی ظهور نمود

باز شمیم بهار کرد معطر دماغ	ازی گلگوز گرفت لاله نعمان ایان
مشعله افروز دهر بهر فروع جهان	از گل و مل بر فروخت هر طرفی صد چرا غ
نوروز دلفروز این سنه مبارکه بصد زیبائی و رعنائی پای دلارائی در	

دکاب شرف واقبال آوردده بفیروزی و نصرت قلب افسرده دی را منقلب ساخت
یعنی شهسوار مضمدار طارم چهارم باطنخانه سور و سرور و دبدبه نور و حضور
پهتاریغ شب پنجمینه ششم شهر شعبان مطابق سنه اربعین و الف که یک ساعت و
چهل و دو دقیقه از شب مذکور گذشته بود از سرمنزل حوت بدولت سرای حمل
نزول نمود و از فیض بهار و جلوه شاهدان بساطین و از هار گلشن سرای جهان
بتخصیص نزهت آباد همدان و سرزمین های بی مثل و مانند کوه الوند که شهره
روزگار است از سبزه و سیر غم رشک گلستان ارم گشت لاله از کثوت ژاله مانند
قدح و پیاله بهر دفع افسردگی فصل شتا از آب آتش لبرینز گردیده باعث
دلگرمی باده نوشان بزم نشاط گشت شاهنشاه ممالک عجم اور نک نشین بارگاه
کسری و جم بترتیب جشن نوروزی اشاره فرموده محفلی در نهایت زینت و
دلگشاوی چون بزم دلکش ارم آراستند و بساطی رشک بساط مشتری و ناهید پر
زیب تراز محفل ماه و خورشید پیراستند و اسباب تعاملات شاهزاده و نفایس زیورهای
خسروانه چندانکه چنان مجلسی را باید و شاید از ظروف واوانی زدیں و صراحی
های مرصع بدرر ولای یعنی معلو از لعل مذاوب آتشین و سایر اسباب در آنعرصه
دلگشاگسترده شد که بعروکان در برابر آن برآمده دستی خود اعتراف نمودند
(لر اقامه)

جو شد مجلس آرای شاه عجم جهانرا بیاد آمد آئین جم
ندارد چنین بزم گیتی بیاد نه در عهد کسری و نی گیقباد
فلک بارگاهی بدین خرمی ندید و نبیند بچشم آدمی
و در آن بزم مینو سرشت مفهیان خوش آواز و نعمه سرایان بر چنک بلبل
نواز هر طرف پرده عشرت باهنک و طرب ساز کردند امرای عالیشان و مقربان
بارگاه گردون نشان و سلاطین زاده های اطراف که در آنوقت در موكب همایون
بودند خصوصاً شاهین کرایخان پادشاه زاده تاتار که شرح آمدن او بیایه سریو

در پیش ذکر رفته درین من وی سار آن محفل بهشت نشان علی قدر مراتبهم قرار و آرام گرفته زبان صدق بیان بتهنیت و مبارکبادی آفروز فیروز گویا گردانیده بدین مقال تر نم میمودند

(فارقه)

ای مهر سهور قدر گیتی افروز دی طایر اقبال ترا دست آموز
 روزت همه عید و روز گار توسعید یارب که خجسته باد بر تو نوروز
 بعد از اذقاد آن مجلس خلد آئین و سپری لشتن ایام فیروز نشاط افروز
 نوروز چون حقایق حالات شهرزور و محاربه که فیما بین مقدمه الجیوش رومیه و
 سپاه قزلباش در پای قلمه مریوان و قوع یافته بود و برنهجی که بتحریر پیوست
 بین المجهوز شیوع یافت نهضت موکب همایون نیز بدانصوب لازم آمده رایات
 ظفر آیات جاه و جلال از قشلاق همدان در حرکت آمده چند روز در حدود شهر
 توقف افتاد و بنا بر ترقیه حال عبادالله حکم قضا مضا غز صدور یافت که مردم
 همدان شهر را خالی کرده بجا های دور دست رو ند که از آسیب لشگر مخالف محفوظ
 باشد وزینل خان نیز با عموم سپاه باردوی همایون ملحق گشت و رایات فیروزی
 آیات بجانب بیلاقات در حرکت آمده که چند روزی بکیفیت و کمیت سپاه منصور
 رسیده بدانچه صلاح دولت قاهره باشد عمل شود در بیلاقات بو صوح پیوست
 که جمعی کثیر از طوایف قزلباش و طبقات لشگر در قلمرو علی شکر و در جزین
 و آنحدود جا و مقام دارند از آوازه وصول سپاه روم واستیلا و اقتدار سردار در
 ولایت همدان و آنعواالی لشگریان بجهت حفظ حال عیال و اطفال روی بمنازل
 خود آورده اند که مردم خود بعامتی رسانند بنابراین فی العمله پراکندگی بحال
 سپاه منصور راه یافته بدینجهت امراء عظام و دولتخواهان دودمان چنانچه در
 فوق مذکور شد در جنگ رویرو متأمل گشته چند روزی محاربه را بار و میه در حیز
 تأخیر انداختن صایب تر شمردند بنا بر آن روزی چند در بیلاقات گذرانیدند که

منتهی مطلب سردار نیز از آمدن عراق عجم ظهور یابد سرداران سپاه روم از این
مقدمه دلیر تو گشته از حدود همدان تا در جزین آمدند و چون آمدن ایشان به
در جزین محقق گردید زیاده از این مسامحه و تأخیر لایق دولت و سزاوار ناموس
سلطنت ندانسته اردودی کیوان پوی از بیلاقات کوچ کرده تا عقبه آوج خرقان
که در میانه در جزین و قزوین واقع است آمده نزول اجلال فرمودند که اگر
احیاناً رومیه اراده پیش آمدن داشته باشند در آن عقبه که مناسب دستبرداست
سرراه بر مخالفان گرفته بدانچه اراده از لی تعاق یافته باشد بعیز ظهور آید و همه
دو زه جوانان دلیر قزلباش و شجاعان کار طاب جوشه جوشه بر اطراف و جوانب
رومیه محیط گشته در هنگام فرصت دستبردهای نمایان کرده سرها و اخترمهایه
سریر اعلی میاوردند چنانکه سپاه روم از بیم دستبرد دلیران قزلباش از اردودی
خود بطلب ذخیره و مایحتاج نمیتوانستند آمد و بر سردار معلوم گشت که زبده و
خلاصه جنود قزلباش که در موکب همایون جمعند از بیلاقات متوجه میدان مغاربه
و بعزم میدان مقابله و مقاتله مهیا و آماده اند جرأت توقف در حدود در جزین زیاده
از سه روز نموده روز چهارم طبل رحیل کوفته راه مراجعت پیش گرفتند و رایات
ظفر آیات نیز متعاقب در حرکت آمده موازی سه هزار کس از هر طبقه عساکر
منصوره رکاب اشرف بسر کردگی رسم یک دیوان پیگی تعیین یافت که از
اطراف و جوانب رومیه خبردار بوده در هنگام نزول وارتحال فرصت جوی بوده
آماده دستبرد بوده باشند زینل خان بدستور با جنود ظفر ورود که بهمراهی او
مأمور بودند از اردودی همایون جدا شده یک منزل پیشتر از موکب مسعود بتعاقب
شناخت بعد از چند روز بتحقیق پیوست که سردار شهر زور را که آمده بود گذاشته
بعانب ماهی دشت که طریق مستقیم دارالسلام بغداد است روی آورده عازم
عراق عرب و تسخیر دارالسلام بغداد است بنابراین حسینخان بیگلر بیگی لرستان
که در موکب همایون بود رخصت یافت که بعانب الکاء خود رود که چون عبور

لشگر مخالف از حوالی لرستان واقع میشود از حدود مملکت باخبر باشد که مبارا
 بقلعه جستان و مندلی تعرض رسانند و در هرجا صلاح دولت واقتضای وقت باشد
 باجنود لرستان بموکب نصرت نشان پیوند و در هنگام مراجعت از در جزین تا
 ماهی دشت چند مرتبه میانه رومیه و دلیزان سپاه در اطراف وجوانب محاربات
 روی میداد و هر مرتبه از طرفین جمعی نابود می گشته
 اما یک مرتبه در الکاء هرسین فیما بین حریق صعب اتفاق افتاد شرح واقعه آنکه حین
 خان بیگلر بیگی لرستان که از درگاه معلی روانه الکاء گشته به روسین رسیده بود
 رومیان از حال او خبر یافته موازی پنجهزار کس برسر او فرستادند از اتفاقات
 حسنہ و نیروی اقبال رستم بیک دیوان بیگی که باشه هزار کس بخیرداری احوال
 منافقان و مخالفان مأمور گشته همیشه از سلوک و حرکت ایشان آگاه بود از قصد
 رومیه و قوف یافته بسرعت برق و باد بمدد و کومک حسینخان شناخت و بیکدیگر
 ملحق شده صبحی قبل از طلوع آفتاب طلیعه سپاه دوم که سپاهی ایشان قریب شش
 هفتهزار کس بود نمایان شد از اینطرف نیز جنود ظفر و رود قزلباش والوار صفوی
 نبرد آراسته روز را پترتیب مقدمات جنک بنصف النهار رسانیده و در اول زوال
 دست باستعمال آلت قتال بوده حمله های غریب و صدمات قوی فیما بین روی
 نموده تاغر و ب آفتاب میانه هردو گروه بازار محاربه گرمی داشت و جنود مسعود
 قزلباش آثار غلبه واقتدار ظاهر ساخته قریب پانصد نفر از رومیه قتیل و معروج
 گشته موازی نود اسب سقط گردید رومیه از محاربه بستوه آمد و خود را به کفار
 کشیدند چنین معلوم شد که رومیه در اثناي مغاربه آثار ضعف و انکسار در خود
 مشاهده کرده کس نزد سردار فرستاده مدد و کومک طلب کرده بودند و سردار
 موازی پنجهزار کس دیگر بکومک ایشان فرستاده بود آخر روز هنگام غروب که
 هردو فریق دست از محاربه کشیده گروه قزلباش نیزاراده بر گشتن داشتند کومک
 رومیه رسید بنا بر آن رستم بیک و جنود قزلباش پای ثبات و قرار استوار داشته

ایستادند اما رومیه دیگر متوجه معارضه نشده راه مراجعت پیش گرفتند رستم بیک و حسینخان نیز باز گشته هریک باردوی خود رفتند و از قله قزلباش و تفنگچی و گروه الوار در این معمر که زیاده از سی چهل نفر که چند نفر مقتول و تعمیه زخم دار بودند دیگر کسی ضایع نشده بود و بعد از معارضه مذکور حسینخان به لرستان رفته و رستم بیک باردوی خلفر قرین پیوست

سوانح غریبه که بتقدیرات ایزد متعال و قوع یافت قصه قتل زیل خان سپهسالار است بر عقلای دهر و خردۀ گزینان سعادت بهر ظاهر و هویداست که آینه خاطر عموم خلائق که صیقل زده دست قدرت صانع آفرینش و ابداع است بهردمی از غبار و حشت تیرگی می پذیرد و هر نفس زنک گذورتش تراوید میگیرد فکیف مرآت ضمیر اذکیا و ارباب فطمانت که بنا بر صفاتی طینت از اندک غباری تیره تو میگردد و هرگاه نسبت بعامه و او سط الناس این معنی محقق باشد در باره پادشاهان جلیل الشان که مظاهر صفات جلال و کمالند چه محل انتباه پس آگاه دلان انجمن هوشمندی علی الخصوص جمعی که در خدمت سلاطین حشمت آئین و خواقین صاحب تمکین شرف قرب و منزلت دریافتنه همواره بعز مجالست و هم صحبتی ممتاز و بعرض مطالب از سایر مقربان بساط عزت سرافراز بوده اختیار و اعتبارشان درجه کمال داشته باشد و معهدا دعوی پیر مریدی و اخلاص مینموده باشند واجب و لازم است که در همه حال شرط ادب و آداب چاکری و شکر گذاری این مراتب علیا مرعی و مسلوک داشته در هنکام محاوره و گفتگو

(شعر)

سخن را چنان پایدارد نگاه که آخر نباید شدش عذر خواه
و اگر احیاناً سمند طبع تیز رفتار در مضمار سخن گذاری بقدر تنمی و توسع
نماید وحد زمان بنا بر مصلحت دولت با او برق و مدارا سلوک نماید اما رفته
رفته آینه انواع چنان زنک گذورت میگیرد که جز بصیقل تیغ آبدار زدوده

نگردد و عنقریب حوصله روزگار پذیرفته باصفت قهاری و آتش مزاجی که لازم طبع پادشاهان ذیشان است آمیزش و اتفاق نموده بالاخره نتیجه آن بر وجهی که مخزون خاطر خطور است از پرده خفا بمنصه ظهور میرسد

(شعر)

سخن را چنان گوی هنگام گفت که آخر از آنست نباشد شگفت
زینل خان از تندی مزاج وزیاده روی درائنانه محاوره با ظهار سخنان بی
اصل و حشت انگیز که دلشرا بیم از آن نبود جرئت و دلیری میکرد چنان نچه
دوستان جانی خود را با خود بد مظنه میساخت و بتوجهات عارضی ولینعمت از
جای رفته بی ادبانه وزیاده خود سرانه سلوک مینمود و از مضمون این بیت که

(شعر)

شاه اگر لطف بیعد دراند بنده باید که حد خود داند
غافل بود و از ظهور و صدور اینگونه اعمال ماده بی التفاتی نسبت به مشارالیه در
هیجان آمد و روز در طبع حقانیت سرشت همایون که گنجایش اصلاح نداشت
واز غایت تهور و فراخ عوصلگی اینمقدمه را در ظرف طبیعت جای داده چند گاه
بود که خواهان زدن زنگ وحشت از آینه خاطر انور بودند و بجهت سکوت
السن و افواه هرزه در ایان بیهده بهانه جو بودند تا آنکه درائنانی آمد و رفت
سردار روم بوضوح پیوست که دلیری رومیه ویش آمدن و اذیت و خسروانی که
از این دهگذر بعجزه و رعایا رسیده فی العمله خرامی بمحال عبور رومیه راه یافت
از واقعه جنگ مریوان بود که از غرور ویبا کی طریق حزم و دورانه دشی و احتیاط
مرعی نداشته بیتابانه رفت و مهدیا در محل نامناسب طرح جنگ انداخته بی امر
واشاره اشرف اعلی وی آنکه باسایر امرا واعیان و دولتخواهان دودمان وریش
سفیدان کاردیده و مدیران تعزیه کار که بتجارب روزگار مهذب اند و در میانه لشکر
ظفر اثر بسیار بودند مشاوره نماید به رای خود مغوروانه مرتکب مغاربه گشت و

باعت تضییع جوانان صاحب غیرت کار آمدنی شد این معنی موجب از دیاد و اسباب و حشت و افزونی انحراف مزاج اشرف گشته شعله غضب شاهانه درباره او اشتعال پذیرفت و در روزی که او را بجهت بعضی مصلحتها طلب نموده بودند مورد عتاب و خطاب گشته همان لحظه در حوالی خیمه حرم محترم خواجه سرایان حسب الامر بقتلش پرداختند آری بزدگان گفته اند «اندر سرآن روی که در سر داری» در خلال این احوال خسرو پاشا سردار مکتویی مشتمل بر ادای مراسم تعزیه و سوگواری حضرت شاه گیتی سтан ولوازم تهنیت جلوس سعادت مألوف همایون و اظهار سلامت نفس و صلاح اندیشه خود و خیر خواهی خلائق بخدمت اشرف نوشته مصحوب باباخان بیک یوزباشی صالحی ملازم خاصه شریفه که در این معارک گرفتار جنود رومیه شده بود ارسال داشت و در مکتوب مزبور مرقوم نموده بود که از جانب پادشاه ذیجاه فرمانفرمای ممالک روم در امر جنک و صلح و کیل مطلق است و ازو فور صلاح اندیشه و خیر خواهی عباد الله محاربه با قزلباش در خاطر خطور نداشت چون زینل خان از مستی صهباي غرور تیز عنانی کرده لشگر بمریوان کشید با وی جنک وجدال شد امید که آنچه خیر و بهبود خلائق باشد از طرفین بظهور آید هر چند ظاهر بود که غرض او از فرستادن این مکتوب بجز حیله و تزویر سپاهیانه نیست بلکه در این وقت عازم بازگشتن و پرسو بغداد رفتن است میخواهد که بعکایات مصلحانه و لطایف العیل چند روزی اطفای نوایر حرب و قتال نموده عسکر را بسلامت از مهله که بیرون برد بنا بر مراعات جانب ظاهر و رعایت رسوم و عادات که جزو اعظم فرمانفرمائی و ناگزیر فرمانروایان اقالیم جهان است جواب مکتوب بروجه مرغوب نوشته فرستادند اما سخنان اور احیله و از حق و راستی عاری دانسته رستم بیک دیوان بیگی را سردار افواج قاهره نموده متعاقب سردار بجانب دارالسلام بغداد فرستادند و رایات ظفر شمار نیز متعاقب بدائل صوب در حرکت آمد

ذکر رفتن خسرو پاشا سردار لشگر روم بر سر بغداد و محاصره قلعه دار السلام نمودن و باز گشتن بی نیل مطلب و آنچه فیما بین دو گروه روی داد

فارس مضمون قصه پردازی یعنی قلم عطارد شیم در عرصه گاه مقصود بدین نمط تک و تاز مینماید که چون خسرو پاشا سردار با جنود بیشمار چنانکه مذکور شد به صد تسبیح قلعه بغداد که غرض اصلی رومیه ازین نهضت همان بود منزل بمنزل نزول و ارتحال نموده قطع مسافت مینمود بتاریخ هشتم ربیع الاول بیانی قلعه رسیده درانتظار توپخانه که در موصل گذاشته بود در طرف مزار ابوحنیفه منزل گزید و بعد از وصول توپخانه و توپچیان ماهر فرنگی بیانی قلعه آمد و از برج طرف شمالی کنار شط که ببرج اولیاء مشهور است تارکنی که کنار جانب شرقی است به سرداری و حسن اهتمام خود منوط گردانیده جانب جنوبی را که بدروازه قراقاویو مشهور است بدستور از برج کنار شط تارکنی که منتهی جانب جنوبی است به سرداری زور پاشا که از بیگلر بیگان معتبر دیار روم وارکان دولت آل عثمان است قرار داده محل سپه مشخص ساخت و مورجلها قسمت گرده به رسیده و مورجلی سرداران کار آگاه از عظامی سپاه گماشت و در شش محل این طرف آب و دو طرف بغداد که نه توپخانه نصب نموده توپچیان ماهر باریک بین که در شب تار پر نقطه موهم حکم گردندی تعیین نموده شروع در امر قلعه گیری کرد و از نخوت و غروری که داشت تسبیح آن بلده طیبه را که بمحارست و دور پاشی حارسان و چاوشان جنود غیبی از تعرض حوادث مصون و معروض بود سهل و آسان انگاشته در آغاز

معاصره خواست که بصد مات توپهای رعد آوا هراس در دل قلعه داران بهرام
 قهر اندازد شروع در توپ انداختن و خندق انباشتن کرده در انداز دوزی از
 ضروریات توپهای ازدها پیکر آتشخوار و باد لیجهای غرندۀ آهن گذاز که شبانه
 دوزی قرب یگهزار گلوله بلکه بیشتر انداخته میشد قوایم برج مشیده عالیه
 را که در زمان حضرت گیتی ستانی ساخته و پرداخته شده بود متزلزل ساختند و
 هر روز خلقی کثیر کار کرده خندق را با خاک انباشتند و در هر طرف چند جا و مکان
 را مستعد بورش و مهیای دویدن کرده چند برج را با خاک یکسان و هموار کردند
 اما قلعه داران جانسپار و شیز مردان قاهه دار تکیه بر عنایت حضرت آفرید گار
 و ادوات مقدس هشت و چهار سلام الله علیهم کرده از تسلط و اقتدار رومیه خاکسار
 خوف و بیم بخود راه نداده و بجان دفع صدمات مخالفان میکردند و بالکلیه
 تزلزل و هراس از لوحه دل و صحیفه ضمیر سترده اصلاً آثار اختلال در ناصیه احوال
 هیچیک از قلعه داران ظاهر و نمایان نمیشد بلکه نقد جان بهر نثار بر کف اخلاص
 گرفته در مدافعت میکوشیدند و همه روزه نین الجانبین آتش حرب و نیزان قتال
 اشتعال داشت تا آنکه آوازه لشگر فیروزی قزلباش و نزدیک رسیدن موکب
 نصرت قرین شیوع یافت و قلعه از هر طرف مستعد تسخیر و آماده بورش شده بود
 بتاریخ روز جمعه سیم شهر دیمیع الثانی با هجوم عام و از دحام تمام از اطراف و
 جوانب روی بقلعه آورده بورش عظیم کردند و در همان روز سه مرتبه بلا فاصله
 هجوم آورده از عقب یکدیگر میامدند و در هر مرتبه جمعی هدف سهام قضا و تیر
 تقدیر شده راه عدم میمیمودند مرتبه چهارم چون مور و ملخ از رخنه ها که در
 بروج وجودار پدید آمده خندق از خاک پرشده بود صعود نموده چند آلای که بغرف
 رومیه عبارت از لوا و علم است بالای برج رسانیده نصب نمودند و جوانمردان
 قلعه دار از تفنگچی و کماندار چون تجلد و دلاوری رومیه مشاهده نمودند مانند
 شیران بیشه دغا با پاها مخالف دست و گریبان گشته آتش اقتدار و استیلای ایشان

را به آبیاری شمشیر صاعقه کردار فرونشانیده آلایها که بر بالای بروج افراخته بودند منکوس گردانیدند و از طرفین بازار کشش و کوشش گرم بوده شجاعان روم که قدم جلادت پیش نهاده بر فراز بروج عروج نموده بودند و سایر سپاه که از سیهها تا بروج و جدار قلعه مملو بروزیر یکدیگر ایستاده نه قدرت پیش رفتن داشتند و نه از ازدحام خلق و تعدی سردار راه باز گشتن در این میانه گوشه آرامش را بعجان خریدار بودند و میسر نمیشد واکثر پاییمال لشکر حوات گشته هدف سهام کمانداران قلعه دار گلوه تفنگ قدر اندازان عرصه کارزار گردیدند القصه گروه جان نثار و جان سپاران دولت برقرار کارزاری کردند که زمانه انگشت تعجب بدندان گزید و حفظ الہی نگاهبانی کرده بنیروی دولت شهریار خلفر قرین فتح و فیروزی شامل منتسبان ایندو دمان گشته چندان کشته برد روی یکدیگر افتاد که عبور او هام تیز گام پای خیال از آن عرصه نبرد دشوار نمیمود و بعد از این واقعه که سپاه مخالف زیاده از مقدور بذل جهد نمودند و کاری از پیش نبردند پای اقامتشان سستی پذیرفت و از تسخیر قلعه مأیوس گشته بالضروره عزم باز گشتن جزم کردند و چند روز احمال و انتقال از آب گذرانیده در حوالی مشاهد مقدسه حضرات عالیات کاذمین علیهم السلام نزول نمودند و از قرار تغیر چندی مردم که در اردیو رویه بودند و اظهار شاهسیونی کرده بقلعه میامدند و جمعی که بتدریج وارد میگردیدند بوضوح پیوست و همگی متفق اللفظ والمعنى نقل مینمودند که در آنروز بورش چند نفر از عظاما و بزرگان قوم و میران سنجق و مردم کارآمدانی معتبر که زور پاشا از آن جمله بود ز خمدار و مقتول گشته از عame سپاه تاده هزار کس کما پیش ضایع و نابود گشتد

القصه خسرو پاشا سردار در این آمد و رفت کاری نساخت و بحصول نه پیوست با غواصی بعضی از مدیران و عقلای کار دیده قرار داد که از بلده حله که در کنار فرات جانب غربی بلده عراق عرب است بعیظه ضبط درآورد که در

خدمت پادشاه روم دست آویز نتیجه آمد و رفت، خود ساخته بین الجمهور والاضد
مورد طعن و سرزنش نبوده باشد لهذا خلیل پاشا نامی از امراء و پاشان رومیه ر
با چند نفر از سنجق بیگان و خلقی کثیر از لشگریان و اجامره و او باش هر طایه
و هر طبقه را بوعدهای جمیل فریفته بجانب حله فرستاد و خود کوچ کرده بجانه
موصل رفت و چون پراکندگی در میان سپاه روم افتاده بود بجهت قرب جوا
لشگر قزلباش در موصل نیز توقف نتوانست نمود بجانب دیار پکر رفته در ماردي
رحل اقامت انداخت شرح احوال خلیل پاشا و وقایع حمله او بعد از تحریر وقا
شهر زور مرقوم میگردد انشاء الله تعالى

ذکر لشگر فرستادن بر سر شهر زور و فتوحاتی

که در آنولایت روی نمود

در طی وقایع سال گذشته سمت گذارش یافت که خسرو پاشای سردار فتح
تسخیر ولایت شهر زور را پیشنهاد خود ساخته نخست بآن ولایت در آمده
سلط واقتدار افراحت و طوایف اردلان طوعاً او کرها مطیع و منقاد گردیدند
از جمله قلاع آنولایت قلعه گل عنبر را که معظم قلاع آنولایت و در ازمنه
حاکم نشین آنولایت بوده فی الجمله خرابی بحال آن راه یافته بود تعمیر ک
حدس و نگهبان تعیین نموده آذوقه و توپخانه ویراق قلعه داری سرانجام دا
مصطفی قلی پاشا ارناؤت او غلی را که از زمره امرا و پاشایان معتمد بود به ضبط
حراست آن قلعه گذاشت و رومیه در هنگام کوچ کردن از شهر زور و پیش آ
بسیاری از احمال و تقال خود در آن قلعه گذاشتند و بعد از آنکه از شهر زور
آمده تا در چرین آمد و از آنجا باز گشته عازم دارالسلام ب福德اد گردید هنوز
قلعه و علی شکر پیرون نرفته بود که خان احمد خان را چون کوتفتی که د
بالکلیه زایل شده بود با فوجی از افواج قاهره بجانب شهر زور فرستادند و

قدم بولایت مزبور نهاد طوایف اردلان از آمدن صاحب خود و صحت مزاج او خبر یافتند فوج فوج بخدمتش شتافته اظهار مسرت و شادمانی نمودند و از اطاعت و انقياد چند روزه که ضرورة بسزدار رومیه نموده بودند معاذیر دلیذیر گفته اظهار خجالت میکردند خان احمد خان نیز عذر پذیر گشته عموم آنطبقه را در کتف عفو و مرحمت جای داده کسی را مؤاخذه ننمود و چون سردار در پنداد کاری نساخته بنوعیکه مذکور شد مخدول باز گردید و این اخبار بشهر زور رسید هر کس از رومیه در آنولایت و قلاع آنجا بودند از امراء سپاه و مصطفی پاشا در قلعه گل عنبر جمع آمد و بعضی دیگر توقف نکرده فرار بر قوار اختیار نمودند و نخست قلعه مریوان بتصرف خان احمد خان درآمد بعد از آن سکنه قلعه پلنگان نزد او رفته قلعه را بتصرف دادند و میرمأمون برادر خان احمد خان را که در آن قلعه بود تکلیف آمدن نزد برادر کردند و او جز آمدن چاره نیافته چند نفر از عظاماء و اعیان او را آورده استدعای جان بخشی کردند و او برادر را خدمت اشرف اعلی فرستاده که درباره او آنچه صلاح دولت قاهره باشد بهظهور آید و نواب کامیاب که منبع عفو و مرحمت و مظهر المطاف و مكرمت اند از حرکات ناشایست او که بدولتخواهی رومیان نموده بود اغماس عین فرموده حمل بر اقتضای وقت وزمان کردند و او را بجانب اصفهان فرستادند که از آنجا بولایت فارس برند که در آنجا بسربرد القصه بعد از آنکه خان احمد خان خاطر از برادر و خصم اجمع گردانید با عموم طوایف اردلان همت بتسبیح قلعه گل عنبر مصروف داشت از درگاه معلی استمداد نموده تفنگچی طلب کرد از درگاه جهان پناه زمان بیک تفنگچی آقاسی با موازی سه هزار نفر از جنود تفنگچی و جماعت جفتای که در همان ایام از خراسان عود نموده بوفور تسلط و اقتدار بلند آوازه گشته بودند مع توپ و ضروریات قلعه گیری بمدد او مأمور گشته روانه آنصوب گردیده و بغان احمد خان ملحق گشته با تفاوت متوجه قلعه گل عنبر شدند مصطفی پاشا و

جماعت رومیه که در آن قلعه بودند از ورود سپاه قزلباش آگاه گشتند و خوف و بیم تزلزل با حوالشان راه یافت و در اقامت و سکون و قلعه داری مردد گشته خوف و هراس بیقهیاس بر دل ایشان مستولی گردید در این اثنا از وقایع بغداد و مغلوبیت سردار و باز گشتن بموصل و دیار بکرو فقدان مدد آگاهی یافتہ یکبار گی دل از توقف و قلعه داری برداشتند و چون خان احمد خان وزمان بیک با عساکر بقلعه^{۱۰} نزدیک شدند مصطفی پاشا و عظامی رومیه قرار برفراز داده از قلعه بیرون آمدند و توپخانه و احتمال و انتقال پیش اندخته عازم راه موصل گشتند و چون جنود ظفر و درود از عزیمت ایشان اطلاع یافتند همت بر دفع آن لشکر گماشته به تعاقب شتافتند و رومیه چهار فرسخ از قلعه دور نشده بودند که طلیعه سپاه رزم خواه نمایان شد رومیه که قرب سه هزار نفر جوان کارآمدانی بودند توپخانه و بیراق که همراه داشتند با عراجه وزنجیر درهم کشیده بجنود و تفنگچی و نیکچری استحکام دادند و در برابر سپاه منصور صفت قتال آراسته بترتیب مقدمات جنک پرداختند از این طرف علی بیک و کیل خان احمد خان با فوجی از دلیران ارلان و دلاوران قزلباش که چرخچی بودند پیش رفته دست بالات قتال برداشت و حمله های عظیم کرده فیما بین نیران محاربه اشتعال یافت و از این طرف گروه ظفر شکوه هجوم آورده جیقلشهای نمایان کردند زمان بیک فوجی از افواج قاهره و تفنگچیان را بر سر توپخانه رومیان فرستاد توپچیان و تفنگچیان که در توپخانه بودند بعد از سپیز و آویز مغلوب گشته افواج قاهره غالب آمده توپخانه را از دست ایشان گرفتند و چون توپخانه از دست ایشان رفت هر چند بقدر مقدور سعی و کوشش کردند اثری بر آن مترتب نگشت و آثار ضعف و انگسار در ناصیه حال خود مشاهده نمود از حملات قوی و صدمات سپاه منصور تاب مقاومت نیاورده شکست یافتند و پر اکنده گشته دیگر فرصت جمعیت و محاربه نیافته اردوی خود را با احتمال و انتقال اندخته راه گریز پیش گرفتند و سپاه منصور بتعاقب شتافتہ موازی یک هزار

و پانصد نفر از آنگروه بروگشته روز گار در معرکه کارزار بقتل در آمده قریب
سیصد نفر بلکه زیاده از نیک و بد زنده بدست درآمده بقید اسپری گرفتار گردیدند
و بر بقیه السيف ترحم گرده جنود اقبال بشکرانه عطیه الهی که شامل حال منسوخان
در گاه گشت زیاده مبالغه از قلم واستیصال کل آن گروه نکرده در مراسم قتل و
کشش اغماض بسیار کردند مصطفی پاشا ز خمدار از معرکه پیرون رفته چون به
کرکوك رسید از ضعف و ناتوانی قدرت بر حرکت نیافت مردم کرکوك با تمام
کارش پرداختند و سرشار نزد زمان بیک آوردند و تمامت اموال و اسباب ایشان
غمیمت سیاه منصور گردید و موازی سی و دو عدد توب و بادلیج و ضرب زن
بزرگ و کوچک بدست درآمده نقل بقلمه دارالسلام بغداد شد و تمامت ولایت شهر زور
وقلاع آنها از وجود مخالفان باک گشته بستور سابق به تصرف خان احمد خان
قرار گرفت بعد از فتح و تسخیر آنولایت که خان احمد خان وزمان بیک و سایر عساکر
نصرت شمار روانه در گاه جهان پناه بودند چشم زخمی که در برابر این گونه فتوحات
عالیه در پرده خفام استور بود و بمنصه ظهور آمد فوت زمان بیک بود که از تقدیرات
فامتناهی الهی در اثناء راه کوفته صعب بر او عارض گشته از سواری بازماند و
لحظه فلحظه ضعف قوت گرفته قاید اجل عنان عزیمت بصوب آخرت انعطاف
داده دعوت حق را اجابت نموده در راه دین و دولت جانسپاری نموده سرخ رو
بعالم بقا شتافت عنایت شاهانه شامل حال اولاد نامدارش گشته منصب عالی
نظارت بولد سعید ارجمندش حسین بیک تفویض یافت و خان احمد خان در
دارالسلام بغداد بسعادت بساط بوسی فائز گشته مورد تحسین و آفرین گردید و
نواب کامیاب خاقانی از وفور توجه والتفات با او یارانه و مخصوصانه اختلاط
میفرمودند و در ملازمت اشرف زیاده از زمان نواب گیتی ستانی کامیاب عزت و

ذکر فتح قلعه حله که بدستیاری جنود عجیبی

وامداد ارحام مقدسه و قوع یافت

صحیفه طراز اقراء وربک اکرم‌الذی علم باقلم وسخن پرداز علم الانسان
 ما لم یعلم یعنی کالک بدایع نگار عنوان صحیفه سخن را بدینگونه آرایش میدهد
 که انتساب دودمان قدس نشان علیه اعنی سلسله علیه صفویه بخاندان نبوت و
 ولایت دودمان رسالت و امامت بر عالمیان روشنتر از آفتاب تابان و ظاهر تو
 از خورشید رخشان است و از غایت اشتھار محتاج به بیان نیست و از بد و ظهور
 دولت و آغاز نشو ونمای سلطنت صوری این خانواده عالیه هر امری از امور
 ضروری ایندولت روی نمود بی معاونت خلق الله بامداد بواطن قدسی آن
 برگردید گان در گاه الله صورت انجام یافته و هر حادثه مشگل و عقدہ معضل و
 اختلالی که در انجام سرانجامی اسباب سلطنت پیش آمده اگر احیاناً روزی چند
 از حوادث روزگار واقتضای فلک ستیزه کار در عقده تعویق مانده عاقبت بمقایلید
 مکرمت ازلی حضرت مفتح ابواب و مفتاح موهبت لم یزدی جناب مسبب الاسباب
 بنوعی نشایش یافته که عقل دورین حیران گردیده و صورت این مدعا بکرات
 و مرات بر حنما بر کافه عباد الله از احباء و اصداد پرتو ظهور انداخته بنوعی که
 حیرت افرای خرد خرد بیس بوده اما در زمان دولت این پادشاه والا جاه بخت
 بلند اقبال پیوند مؤید منصور زیاده از ازمنه ماضیه ایام سعادت فرجام فرمانروائی
 آباء عظام واجداد عالی مقام شواهد این معنی از مکام غیب بحلوه گاه
 ظهور آمده زیرا که بعد از سنوح واقعه ناگزیر حضرت گیتیستانی اعادی مخدول
 العاقبه که سالها منتظر چنین روزی بودند از همه طرف سر بشورش و فساد بر
 آورده بر همزن هنگامه دولت و باعث بی سرانجامی مهم سلطنت شدند هر یک

از آنها بنوعی که جابجا نگاشته شده با مداد جنود غیبی و لطایف لاریبی باسان
 ترین وحی و خوبترین صورتی که در خاطر اذکیا و ضمایر عقلا و خردمندان صافی
 ضمیر دقایق بین خطور نداشت بر حسب دلخواه دوستان و احبا و اصدقا و نیک
 خواهان صورت انجام می یافت و حسن انتظام می پذیرفت و مجدداً بر عالمیان مانند
 خورشید جهان آرا روشن و هویدا گردید که در دارالعدل تقادیر ایزدی درجه ظهور
 و مرتبه وضوح یافت که نشوونمای این دولت و سرسیزی ریاض سلطنت از سلسل
 منهال یزدانی و امداد ارواح مقدسه حضرات طیبین و طاهرین و انفاس قدسیه
 اولیا و اهل الله است اعظم و بزرگترین سوانح که در زمان فرخنده نشان و آغاز
 جلوس سخجسته نشان این سلطان سلاطین نشان روی داد قضیه آمد و رفت سردار
 بیوقار خسرو پاشا وزیر خواندگار است که با جنود موافر و عساکر غیر محصور
 روم بقصد تسخیر عراق عرب و قلعه دارالسلام بغداد قدم بملک عجم نهاده هر
 تدبیری که اندیشید موافق تقدیر نیفتاد و هر سعی و اهتمامی که در حصول مدعای
 ظهور آورده بر عکس مرام نتیجه داد و هیچ مقصودش بحصول نه پیوست چنانچه
 در واقعه بزرگ تسخیر ولایت شهر زور و دیگری بورش قلعه بغداد که از کمال
 نخوت و غرور ارتکاب نموده سعی بسیار در حصول مطلب بظهور آورده و بدست
 پاری کارگنان عالم غیب هردو صایع و باطل گردید بر صدق این دعوی دو شاهد
 عدلند ثالث آنها اراده قلعه ساختن در بلده حله است که ارتکاب آنرا محض صواب
 از گاشت و عاقبت خطا نتیجه داد شرح این واقعه غریبه آنکه خسرو پاشا بعد از
 بورش بقلعه بغداد و کشته شدن چندین هزار کس از جنود آل عثمان چنانچه به
 تحریر پیوست چون کاری از پیش نبرد تدبیرش بدین قرار یافت که شهر حله را
 که در کنار رود فرات واقع و یک طرف آن بحصار خدا آفرین آب استحکام دارد
 که محتاج بحصار و خندق نیست چند طرف دیگر را بحصار و خندق عمیق استحکام
 داده جمعی از جنود رومیه را بحر است تعیین نماید که آن طرف نهر فرات را که

قریب به نصف ولایت عراق عرب است بلکه بیشتر متصرف شود که هر آینه موجب ضيق تعیش و عسر حال قلعه داران بغداد گردد و جنود قزلباش نیز متزلزل گشته استعداد قلعه داری نداشته باشند و من بعد جرئت توقف در چهار دیوار قلعه بغداد نتوانستند نمود و چنانچه مذکور شد پاشان معتبر کار دیده صایپرای و خلیل پاشا را که بوفور کار دانی و نظام ملک و مراسم قلعه داری از سایر عظما واعیان مرتبه رجحان داشت نوید وزارت و امیر الامرائی داده بدین خدمت تعیین کرده و چند کس دیگر از سردارهای لشگر و امراء واعیان رومیه سیما علی پاشای کسکن و ذوالقدر پاشا وغیرهم هر یک را منصبی از مناصب عالیه نامزد نموده و موازی شش هزار کس از شجاعان کار آزموده سپاه روم متعهد حراست آنجا گشته توقف اختیار نمودند و در میانه لشگرمنادی کردند که از جماعت کونیکلو ولوندان و سرون کیجده هر طبقه و هر طایفه که سمت ملازمت ندارند و بر سر معتاد رومیه جهت کسب ملازمت رفاقت عسکر مینمایند هر کس توقف اختیار نموده در قلعه مردانه ایستاد زیاده از مامول تربیت و رعایت خواهد یافت

از این طبقه نیز تا چهار هزار کس تونف اختیار نموده عدد لشگریان حله بدیه هزار رسید و روز بروز از اجامره واوباش رومی و اکراد عرب و مردم بیسو و پا که در میانه رومیه بلوند اشتھار دارند جمعی بدیشان می بیوستند چنانچه باملازم و خدمتگار و امثال ذلك بلاشبھه دوازده هزار شده بودند و آن جماعت تا ورود جنود قزلباش در عرض چهل پنجاه روز شبانروزی سپاهی و رعیت کار کرده حصاری استوار در سه طرف حله کشیده بروج مشیده عالیه و دروازه ها ترتیب داده خندق عمیق حفر نمودند و رعایاء بیچاره را در خواست و طلب کشیده و ذخیره و مایحتاج سرانجام داده لوای استیلا و اقتدار افزایش داشتند

القصه عجب نقش برآب زده و طرفه نیرنگی نمود و شایسته تدبیری بود غاییش بمحض تأیید الهی و نیروی اقبال بلند پادشاهی بدستور سایر تدبیرش

موافق تقدیر نیفتاد هنوز موکب همایون حضرت خاقانی و چتر فلک فرسای شاهی
 ظل سیحانی بر ساحت ملک عراق عرب سایه گسترنگشته بود که وقایع حله بنوعی
 که مذکور شد بظهور پیوسته حقایق حال از انهای حاکم بغداد بعرض عاکفان
 پارگاه عرش بنیاد رسید و از موقف اعلی فرمان قضا مضاعز صدور یافت که رستم
 بیک دیوان ییگی سردار عساکر نصرت شمار با افواج قاهره که همراه او یند
 از بغداد متوجه حله شده بدفع انحصاره پردازد و رایات فیروزی آیات نیز در
 حرکت مساعت نموده در روز چهارم شهر جمادی الثاني اربعین والف وارد خطه
 دارالسلام بغداد شدند و حقیقت استحکام قلعه حله و انبوهی شجاعان قلعه دار
 و توپخانه واستعداد قلعه داری چنانچه بود سمت ظهور یافت و از امراء و ملازمان
 رکاب اعلی و طبقات لشکر که در موکب همایون بغداد آمده بودند بعد و
 کرمک مأمور گشته روانه حله شدند و رستم بیک چون بعله رسید و اراده جسر
 بستن نمود رومیه توپ و ضرب زن بمقابل جنود قزلباش آورده متواتر میانداختند
 و مانع عبور لشکر میشدند بالضروره پنج شش فرسخ پائین نهر فرات رفته چند
 سفینه و صال و کالک بسیعی و همراهی شیخ مهنای عرب که از زره دولتخواهان
 بود بدست آورده هراکب شتران بر هنر آب انداخته خود با اعمال و انتقال
 با کالک و سفاین و صال از آب عبور نمودند اگرچه مشقت بسیار و خسaran بیشمار
 بساکر نصرت شمار رسید و از عسرت و تنگی و فقدان ماکولات و علیق الدواب
 زحمت بسیار کشیدند اما جنود ظفر شمار بسلامت گذشته بیای قلعه آمدند و رستم
 بیک لازمه خیراندیشی بظهور آورده اهل قلعه را دلالت نمود که چون در این
 اوقات از هیچ طرف مدد و کومنکی باشان نمیرسد پیروی عقل دوراندیش کرده
 طریق امن و سلامت اختیار نمایند و ترک لجاج و عناد نموده از خاتمت مخاصمه و
 قلعه داری احتراز لازم دانند خلیل پاشا و آنگروه بنوعی در خصوصت و نزاع
 راسخ بودند که جز حرف قلعه داری و جنگ وجدال بر زبان هیچیک نمیگذشت و